

VI.
Maria
virginitatis
integritas.

nis puerperium redeamus. Cum naturæ Dominus gignitur, naturæ legibus non tenetur: quæ conceperat sine viro, parit sine dolore; & quæ virgo semper fuerat ante partum, æque permanfit in partu, ac proinde eadem perseveravit post partum: unde ipsa in ecclesia Dei a perpetua virginitate consecrata est cognomen tum. Nam quantumvis Dei mater esset, quo excellentior nullus est titulus: tamen nunquam nominari a majoribus consuevit sine superaddito cognomine Virginis.

(a) Epiphanius. h. ref. 78.

In quam sententiam hæc Epiphanius (a): *Quis unquam, aut quo sæculo ausus est proferre nomen S. Mariæ, & interrogatus, non statim intulit Virginis vocem? Ex ipsis enim nominibus epithetis, etiam virtutis signa elucet: dignitatis enim appellationem acceperunt iusti, unusquisque decenter, ut congruum fuit. Et Abramam quidem impostum est epitheton, Amicus Dei, & non dissolvitur: Jacob vero, ut Israel vocetur, & non alternabitur: Apostolis, Boanerges, hoc est, filii tonitru, & non relinquetur: & S. Mariæ vox, Virgo, & non mutabitur; impolluta enim permanfit & sancta.* Hæc Epiphanius.

Expers
partus
molestiarum
Maria.

(b) Apud
Cyprianum.
de oper.
card. in
nat. Chr.

Quæ ergo & in partu & post partum virgo divina virtute permanfit, æque sine dolore parturit, nec aliquo indignit obstetricantis obsequio; sed ipsa genitrix (b) & obstetricæ devotam dilectæ soboli exhibet clientelam, atrectat, amplectitur, jungit oscula, porrigit mammas, totum negotium plenum gaudio, nullo dolor, nulla naturæ contumelia in puerperio. Hæc apud Cyprianum. Nihil sane commune cum cæteris mulieribus in hoc habuit, ut, sicut illæ, peccati pœna id exposcente, cum dolore pareret, vel quæ partum sequuntur, experiretur molestias lassitudinis. Unde & S. Zeno

(c) S. Zeno
Ep.
ser. 6. de
nat.

(c) Episcopus Veronensis de his agens, hæc ait: *Non mater ejus tanti partus pondere exhausta, totis pallens jacuit resoluta visceribus: non filius matris aut suis est illis sordibus delibutus: neque enim re verâ aliquid circa se habere posset immundum, qui humani generis peccata, sordes & maculas venerat mundaturus. Denique purgationes, quæ sunt tarditate periculosa, nullo puerum maternorum viscerum secuta sunt damno; nulla adhibita rudisætæ sueto more fomenta: neque enim, fratres, his poterat indigere, quæ accipere in utero meruerat animarum omnium Salvatorum. Hæc ille.*

VII.
Apocrypha
de
obstetricæ.

Quæ autem mox subdit de pœna incredulæ obstetricis, & sospitate eidem restituta, haud dubium ex apocryphis est mutuatus; sic enim ait: *Mariæ incorrupta concepit, post conceptum virgo peperit, & post partum virgo permanfit. Obstetricis incredulæ periclitantis, enixa in testimonium reperta ejusdem esse virginitatis, incenditur manus; qua tacto infante, statim edax illa flamma sopitur: sicque illa medica feliciter curiosa, dum admirata*
Anni. Eccl. Tom. I.

mulierem virginem, admirata infantem, Deum, ingenti gaudio exultat, quæ curatum venerat, curata recessit. Hactenus Zeno; sed non aliunde, ut diximus, quam ab apocryphis accepta. Refelluntur istæ de obstetricis obsequio, ex his, quæ Athanasius (d) scribit his verbis: *Quæ sine dolore aliquo mater fuit, eadem & obstetricis munere functa est, cum a nulla muliere didicisset: non enim permittit quemquam imparis manibus atrectare parvum ab omni labe purum: illa per se eum, qui ab ipsa & pro ipsa genitus est, suscepit, pannis involvit, & in præsepio reclinavit.* Hæc ille.

(d) Athanasius. ser. de nat. Chr. apud Lip. tom. 8.

Porro quod ad ipsos pannos pertinet, quibus dicit Evangelista (e) Christum a matre fuisse involutum, admirabili quadam divina dispensatione factum est, ut sacratissimæ illæ fasciæ ad tantæ rei memoriam futuris temporibus fervarentur, in quarum honorem nobilissima erigeretur basilica, & anniversaria festa dies a Christiano populo ageretur, prout significant Patrum (f) encomia, ea die in Ecclesia dici solita. Sed jam reliqua prosequamur, quæ tunc temporis contigisse dicuntur.

VIII.
Sacra fasciæ.
(e) Luc. 2.

(f) Germanus. & Euthy. in orat. de fasciis Dom. apud Lip. tom. 6. die 3a. Aug.

Cum multa, quæ Augusti Imperatoris tempore generi humano commoda & utilia contigerunt, ex antiquioribus historicis scribat (g) Orosius, rerum omnium auctori illa tribuens, qui eo tempore quo venturus esset in mundum, multis bonis locupletaverat Orbem: de pace post tot civilia atque externa bella populo restituta, ejus causa templum Jani dicit ab eodem ter clausum, agit; atque æquissimi Principis modestiam commendat, quod ne Dominus diceretur, edicto vetuit: cumque alia multa prodigia referat (h), ut de fonte olei ex Transiberina taberna meritoria fluente, de arcu cælesti Solem ambiente, & si quæ alia id genus recenset: complures sunt, qui inconsulte nimis ea ipsa omnia, eadem qua Dominus natus est die, contigisse scripserunt: certe hoc non dicit Orosius. Nam quod ad prodigia pertinet: quibus Augusti Imperii annis longe ante Christum natum acciderint, ex Dione ac cæteris antiquis historicis, superius, cum de signis quæ adventum Domini præcesserunt, pertractavimus, satis egimus. Quod vero spectat ad Jani fores ab eodem Imperatore (i) ter clausas: quam longè id ante Christi natalem diem acciderit, ex Dione, qui res Romanorum per singulos annos descripsit, facile intelligemus. Primo (k) enim post Actiacum bellum, Augusto quintum & Sexto Apulejo Coss. idem Imperator Jani portas clausit; quæ iterum reteratæ bello Cantabrico, rursum eo feliciter confecto sunt occlusæ (l), eodem Augusto nonum & M. Silano Coss. Sed iisdem Cantabris sæpius rebellantibus, ac Germaniæ populis tumultuantibus, aperta denuo, Ælio Tuberone & Fabio

IX.
(g) Orosius. lib. 6. cap. 22.

(h) Idem lib. 6. cap. 20.

(i) Idem lib. 6. cap. 20.

(j) Idem lib. 6. cap. 20.

(k) Dio hist. Rom. l. 51.

(l) Dio hist. Rom. lib. 53.

(m) Dio hist. Rom. lib. 53.

(n) Dio hist. Rom. lib. 53.

(o) Dio hist. Rom. lib. 53.

(p) Dio hist. Rom. lib. 53.